

[Landbrugsministeren.]

30ernes Kriseaar for dansk Landbrug. I de sidste Aar har man ikke ment det nødvendigt at gennemføre en saadan Lovgivning, men i Aar har man paa Grund af den overordentlig daarlige Høst fra forskellige Sider rettet Henvendelse til Ministeriet om at fremsætte et saadant Lovforslag, og jeg erkender, at Forholdene er saaledes, at det er nødvendigt at sikre de Landmænd, som ikke selv har tilstrækkelig Saasæd o. s. v. og ikke ser sig i Stand til at skaffe den fornødne Kredit, den Kredit, som er nødvendig for at faa disse Varer.

Lovforslaget er fremsat i Folketinget og vedtaget der, og jeg anbefaler det til Vedtagelse her i det høje Ting.

Wittrup: Ogsaa dette Lovforslag er jo en gammel Kending her paa Rigsdagen, selv om det paa Grund af Forholdene har faaet Lov at hvile et Par Aar. Desværre er Forholdene nu saaledes, at det maa anses for nødvendigt, at denne Lovgivning paa ny tages op. Det er da ogsaa det, den højtærede Landbrugsminister har gjort ved Fremsættelsen af dette Lovforslag, og da det er vedtaget i det andet høje Ting og er en tro Kopi af tidligere Lovgivning paa dette Omraade, skal jeg ikke knytte mange Bemærkninger dertil, men kun gøre opmærksom paa, at saa vel De samvirkende Husmandsforeninger som De samvirkende Købmandsforeninger er enige om, at det vil være nyttigt og nødvendigt at faa denne Lovgivning indført igen.

Det er jo af afgørende Betydning for Landet, at Danmarks Jord bliver tilsaaet paa forsvarlig Maade i det kommende Foraar, og for saa vidt som dette Lovforslag kan bidrage dertil, vil det kunne øve en god Gerning. Jeg anbefaler derfor Lovforslaget til velvillig Behandling og hurtig Vedtagelse i det høje Ting.

Villemoes: Fra Venstres Side var vi i sin Tid særdeles tilfredse med, at den tidligere Regering undlod at forny den hidtil bestaaende Lovgivning paa dette Omraade. Den har, som den højtærede Landbrugsminister allerede har nævnt, været fornyet Aar efter Aar i en lang Aarrække og stammer jo fra Krisetiden i 30erne. Nu er det imidlertid en sørgelig Kendsgerning, at Høstudbyttet for 1947 maa antages at blive betydeligt mindre end godt er, og derfor forstaar man, at dette Lovforslag nu bliver forelagt for den høje Rigsdag.

Som lige nævnt af det ærede Medlem Hr. Wittrup har nogle Organisationer an-

modet den højtærede Landbrugsminister om for dette Aar at genoptage denne Lovgivning om Ret til, at der kan stilles Sikkerhed i Høsten for 1948 for Betaling af Gæld, der bliver stiftet inden 1. Juli 1948.

Det er nævnt i Bemærkningerne til Lovforslaget, at Provinshandelskammeret, De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark og De samvirkende danske Husmandsforeninger har anbefalet dette, men der er en Række andre store Organisationer, Groserer-Societetet, De samvirkende Landboforeninger, Landbrugsraadet og Tolvmandsforeningerne, som ikke har meldt sig paa dette Omraade. Hele Spørgsmaalet er imidlertid ikke saa særligt stort og indgribende, saa naar det nævnte Ønske er fremsat og den højtærede Landbrugsminister har fremsat Forslaget og min Gruppes Meningsfæller i det andet høje Ting har stemt for det, ønsker Venstregruppen i Landstinget ogsaa at medvirke til Fremme af denne Lovgivning, saa det foreliggende Lovforslag kan blive ophøjet til Lov nu i disse Dage.

Krarup: Lovforslaget taler sit tydelige Sprog om to triste Kendsninger: den ene, at den tørre Sommer har haft katastrofale Virkninger for hele det danske Landbrug, og den anden, at dansk Landbrugs Økonomi til Trods for nogle relativt gode Aar under Krigen alligevel er saadan, at der trænges til Hjelpeforanstaltninger. Det er Ting, som man maa se i Øjnene, og derfor anbefaler jeg Lovforslaget til Vedtagelse. De tekniske Enkeltheder skal jeg ikke komme ind paa. Jeg kan altsaa tilsige mit Partis Støtte til Lovforslagets Gennemførelse.

Oluf Johansen: Forslaget er en gammel Kending fra de triste Aar, som dansk Landbrug tidligere gennemlevede, og naar Forslaget nu kommer frem igen, er det paa Baggrunden af den tørre Sommer og den forfærdelige Situation, som denne Tørke har medført forskellige Steder i Landet.

Lovforslaget gaar ud paa at fremskaffe Saasæd m. v. til Landmænd, der ikke selv er i Stand til at skaffe sig Saasæd og ikke har fornøden Kredit. Det bliver de kommunale Raad, som ifølge Lovforslagets § 2, Stk. 1, faar til Opgave at varetage Lovens Udførelse i Praksis, saa at Lovens Formaal i Overensstemmelse med de Bemærkninger, hvormed den højtærede Minister har ledsaget Lovforslaget, sker Fyldest. Jeg er godt klar over, at man i de forskellige kommunale Raad